

Nos

„Co nemohu ani cítit“

V bibli vdechl Bůh život člověku nosem – nos proto představuje život.

Pravá dirka u praváka souvisí s citovou oblastí = cítím se dostatečně chtěný a milovaný? Zatímco levá s tím, co by pro nás mohlo znamenat nebezpečí. U leváka je to naopak.

Nos symbolizuje nás samotné - naši sebedůvěru, hrdost, naši vlastní hodnotu/moc a uznání sebe jako osobnosti i své jedinečnosti a cennosti.

Protože nos je prvním orgánem používaným k nadechování života, problém s ucpaným nosem nebo potížemi dýchat nosem přímo souvisí s potíží cítit doopravdy život. Problém se projevuje u toho, kdo se odsekne od svých pocitů ze strachu, že bude trpět nebo že na něj dolehne utrpení milované osoby. Problémy trpí i ten, kdo už něco nebo někoho nemůže „ani cítit“, což se může vztahovat i na určitou situaci v jeho životě.

Je také možné, že člověku „nevoní“ nějaká osoba či situace. Je podezíravý a sužují jej různé strachy. Je také zajímavé, že problémy s nosem (jako například rýma) se projevují mnohem více v zimě, kdy musíme být k lidem fyzicky blíže (protože se všichni pohybujeme převážně v interiéru). Svědčí to o potížích ve společenské přizpůsobivosti.

Ucpe-li se ti nos, polož si následující otázku: „Koho nebo co nemohu právě teď ani cítit?“ Přesvědčení, že když přestaneš cítit úplně všechno, nebudeš tak muset čelit dění kolem tebe, nic neřeší. Zkus si uvědomit, co ti v této situaci nahání největší strach. Ti, kdo se

podle mých pozorování nejvíce brání citům, mají strach z nespravedlnosti.

Trápí-li tě tento problém často, jsi jistě velice citlivý člověk, který chce zablokovat tuto citlivost ze strachu, že bude prožívat přílišné emoce. Bylo by ve tvém zájmu správně využívat své schopnosti cítit a přijímat tuto citlivost, což ti pomůže více rozvíjet schopnost milovat. Může ti to také umožnit lépe pomáhat svým bližním.

Nos je sídlem čichu a s tím souvisejícího „cítění“. Schopnost cítění souvisí s intenzitou našeho duševního zážitku. Pokud budeme klást důraz na cítění a vnímání, tedy na svoje srdce, leccos pro nás bude jednodušší a snazší, vytvoříme si jiný svět než ten současný, optický a někdy až tvrdě realistický. Zdravotní stav našeho nosu nám říká, jaké máme slabiny, nakolik srdcem žijeme a zda se nenecháváme ovlivňovat jen naším rozumem.

Zatímco u člověka je nejdůležitější smysl zrak, tak zvířata, která ho mají rovněž dobře vyvinutý, se nejvíce orientují čichem. Nos patří z vývojového hlediska k orgánům souvisejícím se zemí. Větrící, čichající nos je stále považován za cosi zvířecího. V cizí smečce se zvířata navzájem nejdříve opatrně očichají, než vstoupí do důvěrnějšího vztahu. I v lidských vztazích sehrává čich významnou roli. Na některými lidmi ohrnujeme nos.

I životní partnery si často vyhledáváme podle jejich vůně. Jsme jen s tím, kdo nám voní, jestliže nám někdo nevoní, není pro nás dost dobrý. Jasnou výpověď má i rčení, už k tobě nic necítím, a pokud už někoho nechceme vidět a mít s ním něco společného, nemůžeme ho ani cítit.

V lidové moudrosti lze čerpat různá rčení a přirovnání, která mají vztah k nosu. Mít na něco nos předpokládá, že máme dobrý odhad či intuici. Když si uvědomíme, že jsme někde udělali chybu či jsme se v něčem mýlili, chytíme se za nos.

Vysychání nosní sliznice, poruchy čichu

Když Ti na prahu dýchání (v nose) vysychá sliznice, tehdy neradostí, spíše povinností nežli darem, stal se Ti život. Nedokážeš rozpoznat, co je v něm důležité, nezbytné, a co můžeš neudělat, odhodit a ulehčit si. Honíš se za pomíjejícím, a co pracně získáš, vzápětí obvykle lehce ztratíš. Nepromarni svůj život a zhluboka se nadechuj jeho krás a lásky.

Pokud Ti na prahu dýchání (v nose) vysychá sliznice, jdeš za vlastním prospěchem a od Boha-se odvrátil. Buď v moc Pána nevěříš, nebo se slova Bůh a lásky, která je Ti nabízena, bojíš. Poruchami čichu trpíš, stane-li se Ti život něčím povinným, nudným a nezajímavým.

Otázky k zodpovězení:

- Co už nechci a nemohu v životě ani cítit?
- Rozhoduji se spíše rozumem nebo srdcem?
- Která oblast života mě tíží?
- Nad kým nebo čím „ohrnuji nos“?

Nos je naším nejvíce vyčnívajícím smyslovým orgánem a považuje se za nejupřímnější. Ze špičky nosu můžeme v případě pochybnosti vyčíst pravdu.

Zatímco vidění se děje přes elektromagnetické vlny, při slyšení je již zapotřebí hmotných zvukových vln a čich vyžaduje dokonce přímý fyzický kontakt mezi odesílatelem a příjemcem.

Čich je tak ještě přímějším a původnějším způsobem vnímání, které proniká hlouběji nejen fyzicky, nýbrž i duševně. Schopnost cítit odpovídá stupni naší duševní intenzity prožívání

V raných dobách našich dějin zasahoval čich až do intuitivních oblastí; ještě dnes umí někteří lidé vycítit nebezpečí. Mají čich na situace, které něčím „smrdí“. Svou schopnost věřit jsme ve srovnání se zvířaty téměř ztratili.

Rýma

„Akutní rýma je pláčem duše – duše volá o pomoc“

Jedná se i o projev velké únavy

Ranní rýma souvisí s našimi vzpomínkami na narození, poněvadž ráno představuje náš příchod do života. Může se ale jednat i našeho nového života, tedy života po nějaké zásadní změně.

V hlavě máme chaos kvůli velkému množství událostí najednou. Nevíme, co je důležité a bouříme se vůči všemu. Ptáme se sebe na mnoho otázek a nevíme jak se rozhodnout.

Rýma ucpává nosní dírky, občas i uši a oči slzí z toho důvodu, aby pacient už nic nevnímal a konečně se mu ulevilo. Je to malý viditelný vzdor vůči všemu co nás obklopuje.

Těžko se orientujeme v tom, kde máme začít, a to v nemocném vyvolává ztek. Ztrácíme cit pro přítomnost a možnost přítomnost si vychutnat. Nevíme kam se vrátit. Máme pocit, že nějaká osoba či situace se na nás doslova vrhá.

Často se i zabýváme nedůležitými detaily. Ucpaný nos blokuje vaši intuici. Neposloucháte nebo vzdorujete svému tělu. Teď nejvíce potřebujete čas sami pro sebe a svůj vlastní prostor. Cítíte, že vás ovládají druzí. Hněváte se na ostatní, že vám zasahují do života.

Chronická rýma = jsem obět'

= pozor nezpůsobuji si sama tento trvalý, drobný pláč lpěním na vlastních vizích a na nedůležitých maličkostech

= jsem smutný, že mě život nemá rád, nedopřává mi klidu ani času se pořádně nadechnout.

= odtékání hlenů je dlouhodobé, protože příčina chaosu a velkého množství událostí/vjemů přetrvává

U kojenců rýma znamená: mám své maminky dost. Ve smyslu nechutná nebo nevoní mi maminka. Je to myšleno pokud je maminka ve stresu, unavená nebo rozladěná.

Rýmou se tělo čistí a špatné jde ven.

Rýma nás nutí k odpočinku a tím si budeme moct utřídit myšlenky a méně vnímat okolí. Ustupujeme z krizových situací běžného života. Stavíme obranné hradby z kapesníků. Lidi si díky rýmě držíme od těla neb oni se nás bojí. Jsme přetížení a přejeme si utéct. V posteli přes hlavu přetáhnout peřinu.

Většinou nedokážeme v životě rozpoznat co je v životě důležité a co nepotřebujeme, a proto nás zahltní chaos a velké množství událostí.

Rýma nás nutí k odpočinku, který přináší možnost utřídit si myšlenky.

Otázky pro dospělého pacienta:

- Víte co je pro vás důležité?
- Cítíte ve svém životě svobodu?
- Máte sami sebe dostatečně rádi?
- Nezlobíte se na celý svět?
- Máte v sobě agresí?
- Co vám nevyšlo?
- Přes co se nedokážete přenést?
- Je ve vaší přítomnosti osoba, kterou nemůžete ani cítit?
- Co už nemůžu v životě ani cítit?
- Rozhoduji se spíše rozumem nebo srdcem?
- Která oblast života mě tíží?
- Nad kým nebo čím ohrnuji nos?

Otázky na rodiče u malého pacienta:

- Čeho má dítě plný nos? (jaké situace)?
- Čeho mám já jako rodiče plný nos?
- Proč se dítě utěšňuje aby necítilo, neslyšelo?
- Proč mi ukazuje takovou agresivní reakci v podobě nemoci/ chronické rýmy?
- Potlačuji já jako rodič někde svou agresivitu?
- Před čím se chce dítě uzavřít?
- Nebo před čím se chci já jako dospělý uzavřít?
- Co narušuje spojení mezi dítětem a hlavně maminkou?

U krátkodobé rýmy je potřeba nechat volně rýmu odtékat, nechat pacienta kašlat či kýchat... je to přirozená forma očisty.

Jinak obecně každá dětská nemoc vyvolá zvýšenou pozornost a pacient je na prvním místě. Určitě ohlídejte, zda dítěti věnujete stejné množství pozornosti a času, jak v době nemoci, tak v době před nemocí. Pokud bude dítě dostatečně saturováno pozorností rodičů, bude jeho zdraví více ve vyrovnané harmonii kde nevzniká náchylnost k onemocnění.

Veškeré nemoci a potíže/projevy, které dítě do **2-3 let** má, se týkají hlavně psychického rozpoložení maminky neb dítě žije jen skrze ni.

Sebe dítě vidí jako maminku a své já jako samostatnou bytost poznává až na přelomu 2-3 roku.

Později od **3 - 11let** je dítě naší kopií z 90% a stále méně a méně. I tak nadále platí, že dítě se cítí tak, jaké prostředí mu poskytujeme. Zda ho to prostředí a náš vliv oslabuje či posiluje.

A jak z nemoci ven?

- Navštivte můj [youtube kanál](#) kde vyprávím o složitých situacích, které fyzické nemoci vyvolávají a jak je proměnit
- [Navštivte můj blog](#), který postupně doplňuji tématy i seznamy knih, které nám pomáhají pochopit těžké životní situace a prožívat je následně jinak

Kontakt:

Veronika Blanická

Tel. 773073442

veronika.uzdravenizen@gmail.com

www.uzdravenizen.cz

[f SKUPINA ŽENSKÝ MENSTR. CYKLUS](#)

[f UZDRAVENÍ ŽEN](#)

